

Vörös István

AZ ÁM!

[„AZ ÉJJEL HAZAFELÉ MENTEM”]

2020-03-11 | AZ ÉJJEL HAZAFELÉ MENTEM, VERS

1

A kutyát sétáltatni mentem,
örültem, hogy már nem zuhog.
Borzongva a májusi hidegben

mind aludtak a koldusok.

Kartonpapír és nedves párnák

voltak az álmuk társai.

Nem dolgoznak, pedig elvárnák

társadalmunk támaszai.

Nagy álmos dzsungel az ő lelkük,

nem mindig könnyű megfelelnünk,

miért is jó a rossz, ha jó,

s a nemzeti nyomor miért az

ő bűnük is, miért tahó,

ki mást figyelemre sem méltat.

2

Mért keresztényi kötelesség

a segítségre szorulókat

nem hagyni, hogy mélyebbre essék?

Bevallani a be nem vallhatót?

A közöny fertőző betegség.

Kórházfalból kilóg a drót,

és ott leled egy hulla testét

a vécén, nagy fájdalma volt.

Elvonni pénzt a közvagyonból,

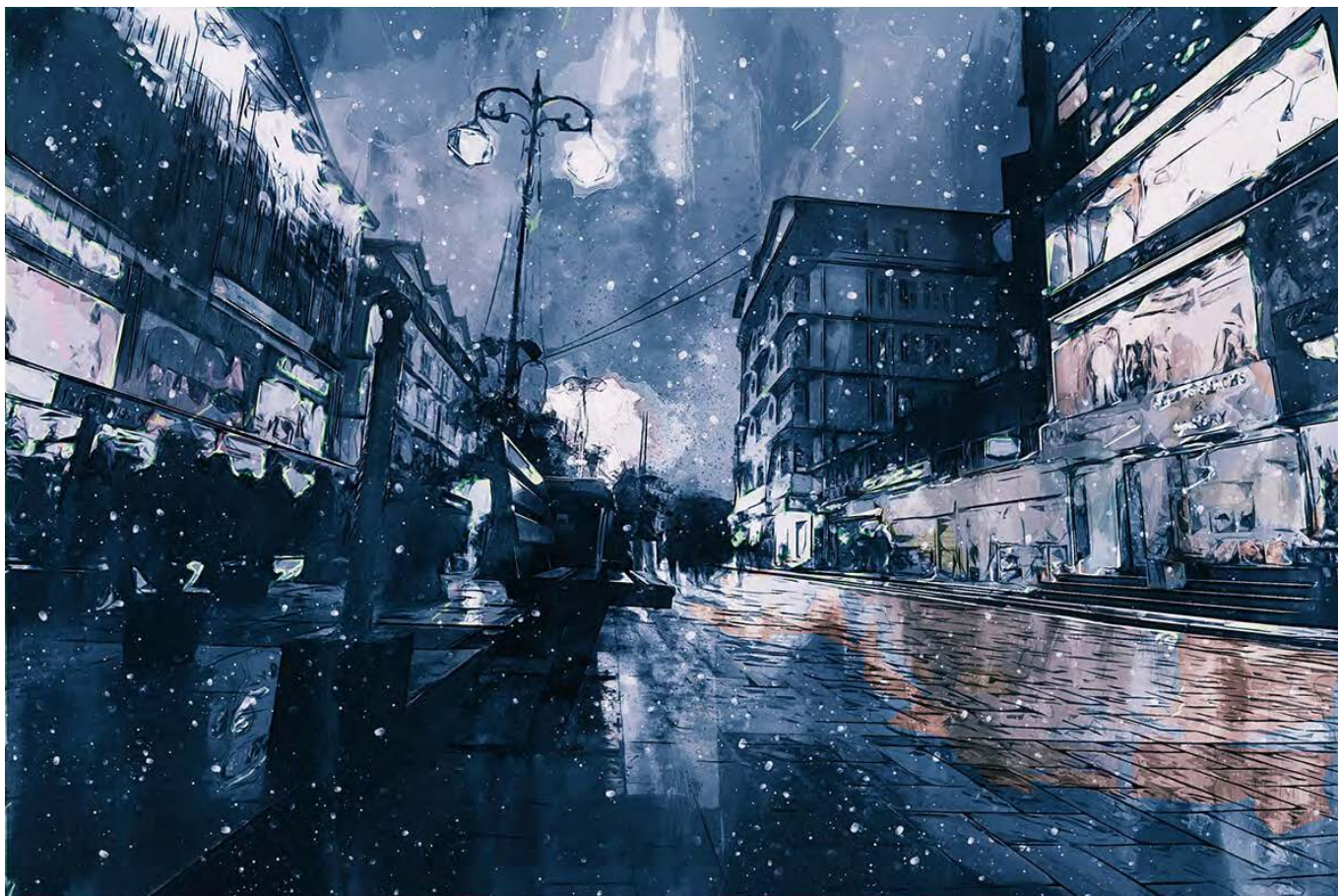
nem művészetre költeni,

nem oktatásra, kórházakra.

Kiáltani, hogy nemzeti.

A tiszta érzés puszta csapda,

nem is vergődsz belőle ki magadtól.

3

A földesúr, ki most lett gazda,
már másba fog a földeden.
Szemétkupac emelkedik magasra,
kihajt rajta a félelem.

A leggyakrabban nem parancsra,
önkéntesen megteszem,
szavazok rosszra és ravaszra,
hátha nem lesz kemény velem. –

Így szól a lelkiismeret,
de nélküle bőven lehet
a közmunkára elvonulni.

A városba nem juthatok be?
Romlott a városlakók lelke,
a drága, munkából szőtt holmi.

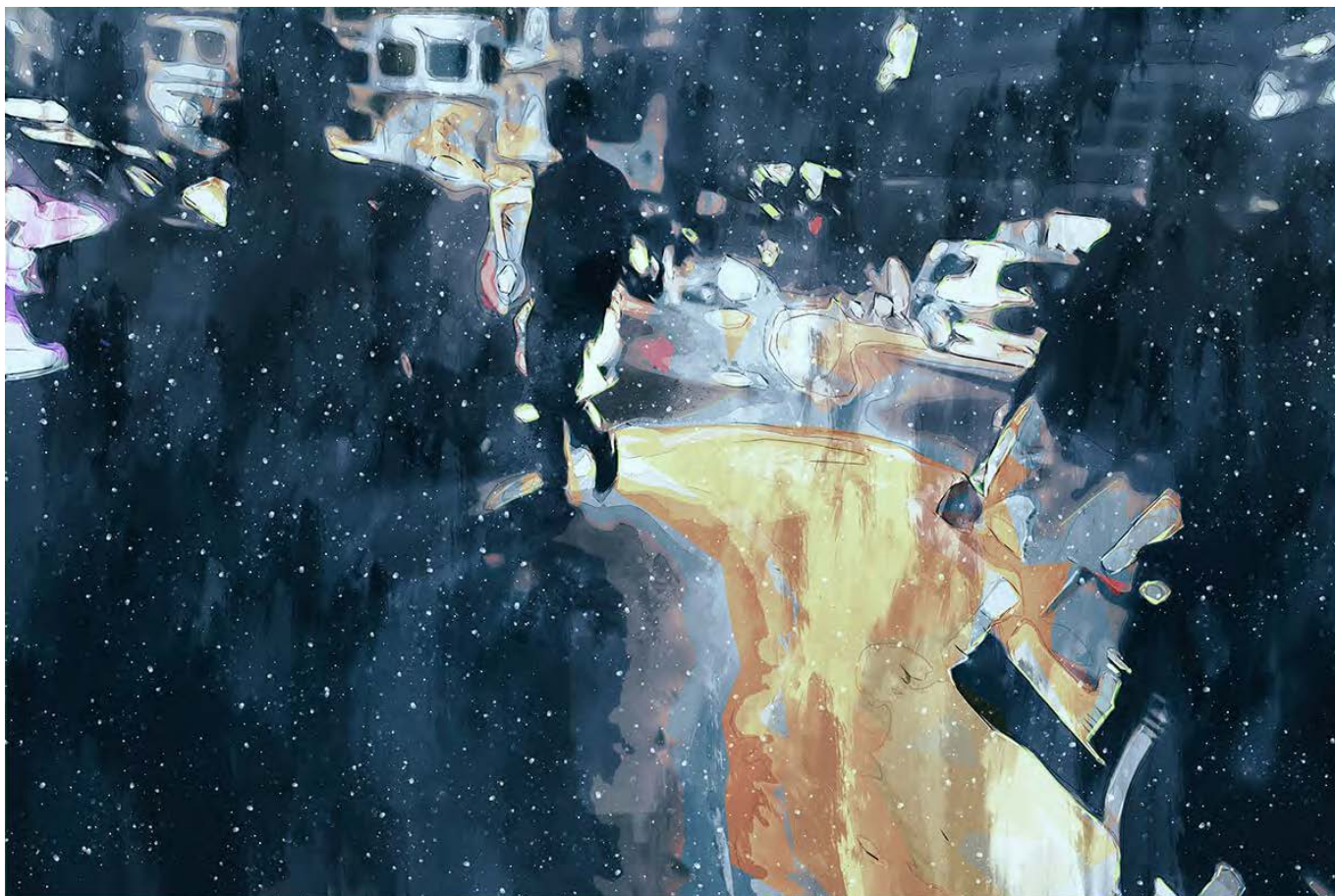
4

Mert félni kell az idegentől,
azt mondják, elveszi, amim
rég nincs, de titkos dolgaim
megsejti, a fejem azon fől,

a szegénységnek halmain
mit várhatok a védelemtől,
nem örül le az isten malmain
végül engem is kegyelemből?

A választási bizottság vihog,
hogy nem indulnak itt az angyalok
az emberért vívott csatára.

Legyen, amit nem is akartok,
győzzön megint a gyenge bajnok,
ki úgy tekint rég önmagára,

5

mintha az ország volna ő,
és lassan el is éri már azt,
hogy nem lesz gondolat-kínálat,
szájbareklám, a fejbe kő,

és ez csak azért rémítő,
mert olyan sokan utat vágnak
a nyilvánvaló butaságnak.
Szikes vidék, csalán idő.

Az új urunk már most se rest
elüldözni annyi magyart,
hogy átalakul Budapest,

nem mondja, hogy rossz fele tart,
a tévében a sikeres
bemondó, bár kicsit zavart.

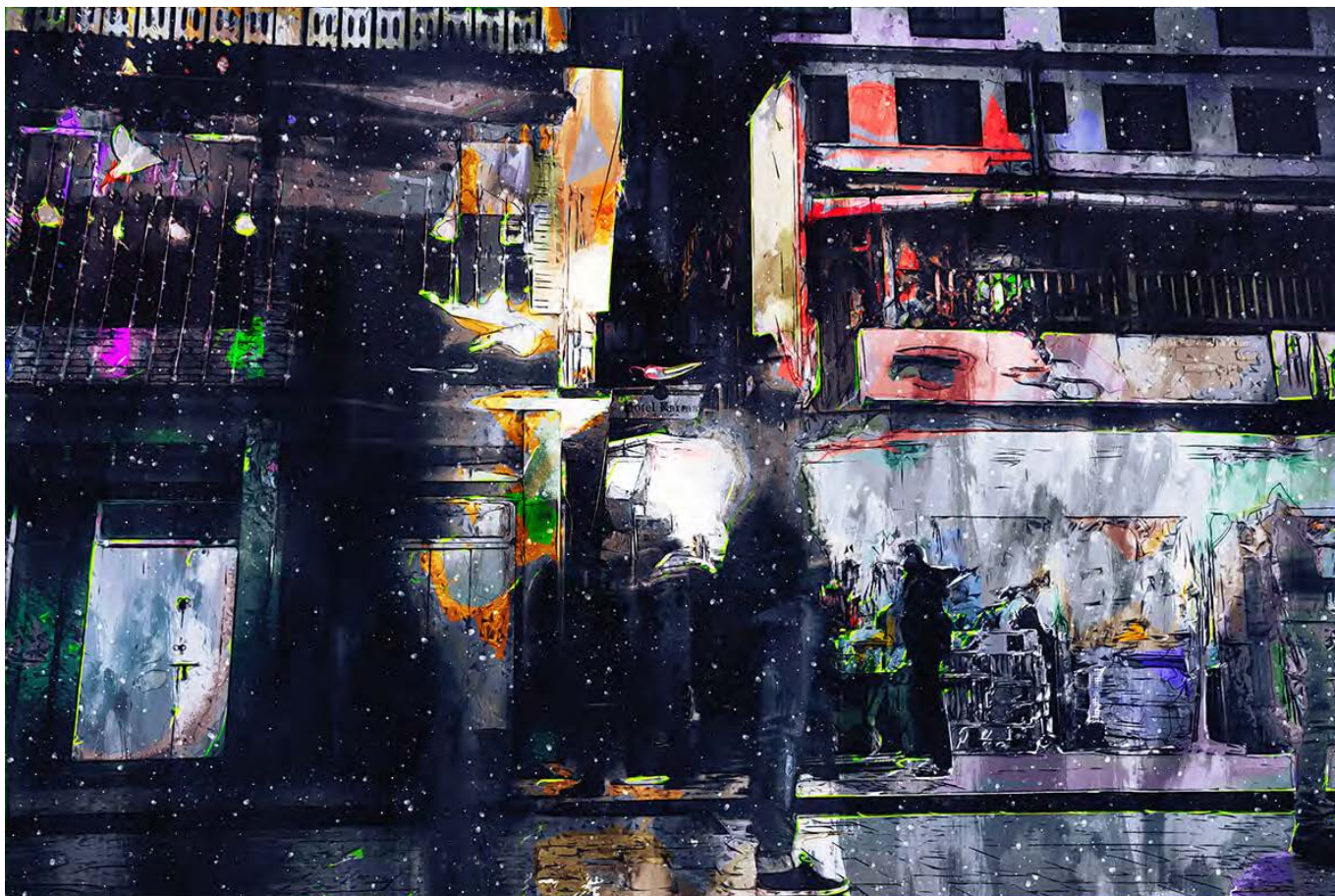
6

Vihog a szegényen a gazdag,
de rajong a gazdagért a szegény,
a tisztviselők meg falaznak
a bűnökhöz. Hát nincs remény?

Sokan önként is úgy szavaznak,
hogy nekik legrosszabb legyen.
Ó, világra nyíló vakablak,
nem látunk át a szégyenen.

Kitántorgott Ausztriába,
meg Londonba sok emberünk.
Ott járni inkább iskolába,

ott menni templomba, munkába,
ott sírni már, és nem velünk.
Hogy lesz-e jobb itt, ott kívárja.

7

Az Európai Unióba
befúj a szél, bever a hó.
Inkább Berlin vagy inkább Moszkva?
A tőke véres, pusztító

erői újra összefogva
irtják, mi él, mi lenge szó,
az utolsó jólét-darabokra
lecsap egy most indult adó.

Tudni kell, hogy visszaveszik
a pénzt, mi a közemberig
eljuthatott a közvagyonból.

A szabadság összeesik,
mert hetek óta éheznek.
Ki gyárat épít, lelket rombol.

kép | shutterstock.com